

"Bra musikfilm med för lite musik"

SocialPolitiks Farbror π , Alexandra, sångerska i Dom Fläckfria, och Tom fick en förhandsvisning av dokumentärfilmen om Imperiet som har biopremiär den 19 januari.

Det känns helt rätt att det görs en film om Sveriges kanske mest betydande musikavtryck i modern tid. Med tanke på den enorma produktionen som skapats av framför allt Thåström och med kvaliteten på densamma måste man erkänna att mannen är något av ett musikpoetiskt geni.

Trots att jag som jämnårig följde det mesta som skapades slås jag med förvåning över hur mycket de här grabbarna fick gjort. Under de år de är aktiva gör de den ena hiten efter den andra i enorm takt.

Hur är filmen *Ett hjärta är alltid rött*, en film om Imperiet då? Bra, men lite långrandig med alltför mycket intervjumaterial. Den hade kunnat kortas ner och istället fyllts med mer konsertmaterial. Då hade kanske den betydelse de fick i Sydamerika under den Sandinistiska revolutionen framgått tydligare. Själv visste jag inte ett dyft om den saken. Det som också ter sig något förvånande är att Thåström själv ansåg att det var först under sin resa till Latinamerika som de blev en politisk musikgrupp. Jag såg dem alltid som politiska och väldigt tydligt politiska dessutom, från Ebba Grön hela vägen till Imperiet.

De här grupperna stod över både punk och progg. De gjorde det med såväl musikalisk som poetisk precision. Vad man än tycker om deras produktion och vad de stod för tror jag att vi alla är rörande överens om att *de ska va president*.

Filmen får $\pi \pi \pi$

musiken i filmen $\pi \pi \pi \pi$

Farbror π

Jag känner till punkbandet **Ebba Grön** sedan tidigare, men har aldrig lyssnat på **Imperiet** innan jag såg dokumentärfilmen *Ett hjärta är alltid rött*. Under filmens gång kände jag bara igen låten "Var är vargen". Coolt att bandet turnerat i både USA och Nicaragua där de varit flera gånger och hade en stor publik. De var i Nicaragua när **Olof Palme** sköts 1986. Imperiet hade en relation med statsministern, bilder av bandet tillsammans med honom visades i filmen.

Bandet blev tyvärr blåsta genom åren. Inte för att de var ute efter att tjäna en massa pengar men tråkigt i alla fall. Kanske hade de om inte det inträffat kommit längre i karriären, fortsatt att utvecklas. Jag tycker att alla bandmedlemmar bidrog med något, men basisten **Christian Falk** tyckte jag var särskilt häftig, jag fångslades över hans passion på scenen. Alla bandmedlemmar hade sin egen coola karaktär.

Ett hjärta är alltid rött var väldigt bra och intressant men lite för lång mot slutet. Den var häftigt ihopklippt med scener från olika länder där bandet spelat, gamla foton och konsertklipp. Jag önskar bara att det varit mer musik och att hela låtar spelats.

Jag rekommenderar filmen som en bra dokumentär om ett bra svenskt band som förtjänar att uppmärksammas även idag.

Alexandra

Tiden när Imperiet slog igenom i Sverige var en så häftig tid. Man gick omkring och flöt som på moln. Man behövde inte ens knarka för att bli hög på den tiden.

Imperiet väckte folks intresse för skalderna. De väckte mitt intresse med. Det hela blev nästan en religiös upplevelse.

Fredmans Epistel nr 81 är en sång av Carl Michael Bellman och min favoritlåt med Imperiet.

Thåström blev ett varumärke. Han blev aldrig miljonär på musiken men var sig själv och lyckades bli känd på det. I Sverige härjar den svenska avundsjukan. Imperiet blev inte så kända som de förtjänade. Varför tror ni Yngwie Malmsteen drog?

Reflektion under filmen: Folk tror att det finns något för allting. Men det finns ingenting för något.

Tom

Ett hjärta är alltid rött, en film om Imperiet

Regi: Balsam Hellström

Medverkande bland annat: Joakim Thåström, Christian Falk, Per Hägglund, Stry Terrarie, Gurra Ljungstedt, Fred Asp, Tove Falk Olsson

Folkets bio

Premiär 19 januari 2024

